

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
"ELLAS-PRESS"

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPĂTESCU Nr. 29. TEL. 2.74 23; 2.77 91.

Taxa poștală plătită la numerar conform
aprobării Direcțiunii Generale P. T. T.
Nr. 155.758 din 24 Iunie 1948

ABONAMENTE

	Anual	6 luni
Pentru instituții	Lei 5.000	3.000
Pentru organizații, po- lice, organizații de massă și presă	2.500	1.500
Pentru particulari	1.500	800

LUPTA POPORULUI GREC IMPOTRIVA AGRESIUNII IMPERIALISTE*)

Ultima plenară, a V-a, a C.C. al partidului Comunist Grec, analizând situația din țară și

M. PARTSALIDIS

definind sarcinile poporului în lupta pentru eliberarea completă a Greciei de sub jugul intervenționiștilor anglo-americani, a arătat că în 1948, armata democratică a zădărnicit toate planurile adversarului, dar nu și-a putut totuși realiza pe deplin propriile obiective strategice. Posibilități existau: sute de mii de patrioți din orașele și satele ocupate sprijină armata democratică și sunt gata să intre în rândurile ei. Dar noi nu am izbutit să învingem obstacolele create de adversar (blocada orașelor, teroarea, deportările în massă) și să asigurăm zecilor de mii de noi luptători posibilitatea de a intra în rândurile armatei democratice.

Aceasta este cauza pentru care armata democratică n'a reușit în 1948 să-și realizeze pe deplin principalul obiectiv strategic.

„Acum, în 1949, spune rezoluția plenarei C. C., soarta monarho-fascismului și a intervenționiștilor americani în Grecia depinde exclusiv de succesele militare ale armatei democratice, de mișcarea insurecțională a populației dela orașe, de promovarea hotărâtă și consecventă a politicii noastre de fraternizare, de unitate și de pace. Suferințele poporului vor putea lua sfârșit în 1949 și Grecia va putea răzbi la lumină și libertate dacă toți patrioții, bărbați și femei, își vor îndeplini până la capăt datoria lor față de popor și de țară”.

Înjghebând în Septembrie 1947, conform ordinilor trimisului extraordinar al Statelor Unite, guvernul blocului monarhiștilor și nemonarhiștilor, reacțiunea greacă s'a străduit prin toate mijloacele să influențeze o anumită parte a populației, declarând că în 1948, armata democratică va fi înfrântă. Reprezentanții oficiali ai Statelor Unite în Grecia precum și presa americană susțineau categoric aceste afirmațiuni. O anumită parte a păturilor mijlocii a dat crezare acestor pronosticuri.

Însă anul 1948 a adus o cruntă dezamăgire imperialiștilor americani și agenților lor greci. Van Fleet și mercenarii armatei mo-

narho-fasciste nu numai că nu au izbutit să distrugă armata democratică a Greciei, dar

dimpotrivă, au suferit ei înșiși pierderi grele în marea bătălie dela Grammos. Infrângerile dela Vitsi și din Peloponez, atacurile unităților democratice împotriva garnizoanelor orașelor, au zdruncinat moralul armatei monarho-fasciste, care și așa nu a fost niciodată prea ridicat, după cum recunosc acum și monarho-fasciștii. Astfel în ordinul de zi al generalului Vendiris, inspectorul general al armatei monarho-fasciste, se spune: „...Combativitatea ca și capacitatea de rezistență, fermitatea și dârzenia trupelor sunt mediocre; spiritul ofensiv al unităților de infanterie este submediocru. De regulă ele sunt lipsite de elan. Disciplina nu este satisfăcătoare... În ultimele două luni, unitățile armatelor a II-a și a III-a și ale înaltului comandament militar al Greciei centrale au suferit înfrângeri serioase (Karditsa, Naussa, Karpenissi) care au avut o influență asupra moralului întregii armate...”.

Vendiris s'a văzut nevoit să dea acest ordin imediat după laudăroasele relatări ale monarho-fasciștilor despre „succesele decisive” pe care le-ar fi raportat la Florina.

Situația economică a țării nu favorizează nici ea ridicarea prestigiului ocupanților străini și al mercenarilor lor greci.

După aprecierea economiștilor burghezi, volumul global al producției din Grecia monarho-fascistă nu trece de 60—65% din cel dinainte de război. După cifrele date de statistica oficială, producția agricolă a scăzut în 1948 cu 10—15% în raport cu 1947. În realitate, producția agricolă a scăzut și mai mult.

Ziarul guvernamental „Vima” s'a văzut de asemenea nevoit să vorbească de situația grea din industrie, scriind în numărul său din 6 Februarie 1949: „Producția industriei extractive a scăzut considerabil. Indicele ei (în raport cu perioada dinainte de război) a

(Continuare în pag. 2-a)

*) Articol apărut în ziarul „Pentru pace trainică, pentru democrație populară” Nr. 7 (34) din 1 Aprilie 1949. (n. red.).

Lupta poporului grec împotriva agresiunii imperialiste

(Continuare din pag. 1-a)

scăzut, în Octombrie 1948 la 25, în Noiembrie la 23, iar în Decembrie la 15. Cu alte cuvinte, în curs de o lună producția industriei extractive a scăzut cu 35%.

Șomajul crește. După cifrele biroului de plasare, numărul șomerilor înregistrați a crescut de la 109.000 cât era în Martie 1948, la 120.000 în Septembrie. În realitate, numărul șomerilor este mult mai mare.

Impozitele care apasă în primul rând asupra masselor populare au crescut enorm. Venitul național a scăzut cu circa 30%. Și e de notat că și înainte de război, venitul național de cap de locuitor în Grecia era unul din cele mai scăzute, dacă nu cel mai scăzut din Europa, fiind aproximativ echivalent cu cel din țările coloniale. Viața se scumpește mereu. În Decembrie 1947, nivelul prețurilor a fost cu 30% mai ridicat decât în Decembrie 1946, iar în Decembrie 1948, cu 30% mai ridicat decât în 1947, în timp ce salariile muncitorilor și funcționarilor au rămas aceleași.

Capitaliștii străini intensifică în Grecia exploatarea oamenilor muncii. În numărul său din 6 Februarie 1949, ziarul „Vima” scrie: „...După informațiile ce le deținem, majoritatea absolută a membrilor Comisiunii economice consideră necesară introducerea contractelor colective și fixarea unor prețuri la stăfide, care să acopere cel puțin cheltuelile de producție. Dar acest punct de vedere s'a lovit de împotrivirea experților americani care s'au pronunțat pentru menținerea salariilor muncitorilor și funcționarilor la un nivel scăzut”.

Răspunsul la această politică de jaf și ruinare dusă de imperialiștii americani și marionetele lor monarho-fasciste, a fost creșterea mișcării de rezistență a masselor populare de la orașe. Muncitorii încep să-și dea seama de situația grea în care se află dușmanul de clasă datorită activității eroice a armatei democratice a Greciei. Ei văd că mișcarea grevistă îi imobilizează pe monarho-fasciști. „Conducătorii” sindicatelor, numiți de monarho-fasciști, nu pot împiedica creșterea mișcării greviste. Fac grevă nu numai muncitorii ci și funcționarii, meseriașii și liber-profesioniștii. Greva recentă împotriva sporirii impozitelor a fost interzisă din ordinul guvernatorului militar al Atenei care i-a amenințat pe greviști cu arestarea și cu tribunalul militar. Dar aceasta nu i-a intimidat pe greviști. În declarația lor, ei au arătat că acei care au distrus mitralierele și tancurile germane în timpul războiului, nu se vor lăsa intimidați nici acum.

Se întetesc frământările printre țărani evacuați cu forța din satele lor de către monarho-fasciști. Acești țărani stau îngrămădiți în corturi sau pur și simplu sub cerul liber, în lagăre de concentrare.

Sunt goi și desculți, îndură foamea și mor de pe urma epidemiilor și a lipsurilor. Masele țărănești din Grecia ocupată se pun în mișcare. Ele cer ca prețurile produselor agricole să corespundă cel puțin cheltuelilor de producție.

După datele oficiale, costul de producție al unui ok (400 gr.) de grâu varia, în 1948, între 2.400 și 2.500 drahme, pe când prețul oficial al grâului a fost fixat, în urma insistenței americanilor, numai la 1.850 drahme.

Năzuința spre fraternizare, spre o pace democratică, se răspândește tot mai mult în toate păturile populației. O parte din păturile mijlocii șovăitoare, care până acum urma pe monarho-fasciști, considerându-i o forță importantă, se convinge din ce în ce mai mult ca armata democratică se bucură de un imens sprijin în popor. Lozinca fraternizării, atât de primejdioasă pentru regimul guvernărilor americani ai Greciei, începe să se răspândească printre soldații din armată și din garda națională și chiar printre ofițeri. Fiul natural al regelui, Constantin, numit de curând comandant suprem al armatei monarho-fasciste, a amenințat, în primul său ordin către armată, cu măsuri draconice pe acei care s'ar pronunța pentru pace și unitate.

Teroarea sângeroasă care domnește în Grecia ocupată și mai ales la orașe este mărturia fricii de care sunt cuprinși dușmanii din afară și dinăuntru ai poporului grec, în fața rezistenței crescânde a acestuia. Imperialiștii americani caută să frângă cu ajutorul acestei terori sângeroase voința de luptă a poporului pentru libertatea sa. Dar evenimentele din ultimul timp arată că în Grecia raportul de forțe se schimbă din ce în ce mai mult în favoarea lagărului popular democratic. Ele confirmă justetea hotărârilor plenarei a V-a a C. C. al P. C. Grec și a perspectivelor sale de luptă.

În anumite condițiuni, anul 1949 poate deveni anul hotărâtor pentru victoria democrației în Grecia.

„În 1948 — spune rezoluția plenarei a V-a a C. C. — am putut obține o oarecare intensificare a luptei armate a detașamentelor armatei democratice la orașe, și în primul rând, la Salonic, Volos, Florina și Kozani. Trebuie să dezvoltăm cu energie acti-

(Continuare în pag. 3-a)

Activitatea grupurilor comisarilor politici a Armatei Democratice

Agencia „Elefteri Ellada“ transmite cel de mai jos în legătură cu activitatea Armatei Democratice împotriva armatei mercenare a lui Truman.

AL III-lea FRONT

La 1 Aprilie un grup al Comisarului Politic din Edessa a atacat prin surprindere o forță dușman pe înălțimea Sotiros, fugărind-o până în sat. Capturi: 3 puști și multe efecte de îmbrăcăminte. În noaptea de 5 spre 6 Aprilie, grupuri ale Comisarilor Politici din Ptolemaida, împreună cu o unitate de infanterie din brigada 24-a a Armatei Democratice, au atacat pe șoseaua Cozani-Ptolemaida, o coloană compusă din 150 mașini blindate, cari se mișcau spre Cozani. A fost aruncată în aer o mașină blindată. Coloana a fost silită să se înapoieze în Ptolemaida.

REGIUNEA MACEDONIEI OCCIDENTALE

La 2 Aprilie, prin minele așezate de grupurile de diversiune ale Armatei Democratice între Vogatsiko-Driovuno, a fost aruncată în aer o mașină militară a inamicului. Pierderile acestuia au fost de 7 morți și răniți.

La 4 Aprilie, 2 mașini militare pline cu soldați au căzut într'un câmp de mine dintre Coloneri-Mavri-Ghefira de pe șoseaua Neapoli și au fost arun-

cate în aer. Pierderile inamicului au fost de 20 morți și răniți.

La 26 Aprilie, o unitate dușmană pornită din Chidi a fost atacată de unitățile noastre și silită să se strângă la bazele sale.

Greva funcționarilor publici dela Atena și Pireu

Greva funcționarilor publici dela Atena și Pireu continuă cu aceeași intensitate. La 9 Aprilie s'a anunțat că vor declara grevă și toți funcționarii publici din Macedonia. Incercările guvernului monarho-fascist de a îngruchia pe greviști prin teroare, prin arestări și prin tribunale militare, au dat greș. Deasemeni au eșuat și încercările de a înșela pe greviști prin promisiuni și rezolvări provizorii. De aceea aceste rezolvări nu numai că nu satisfac pe funcționarii publici, dar arată încercările monarho-fascismului care trece prin criză și dezastrul armatelor lor la Grammos-Smolika-Voio, de a liniști pe greviști. Funcționarii publici au respins toate propunerile lui Sofulis și ale bancherului Diomidis de a rezolva greva dăruind acestora... câte un costum de haine; în acelaș timp au denunțat cu indignare pe agenții intereselor americane, au protestat împotriva arestărilor și teroarei ce se desfășoară și împotriva activității tribunalelor militare. Funcționarii publici au învățat prin propria lor experiență din timpul celor patru ani de ocupație americană, că numai prin lupta lor consecventă și dărză se vor salva de foame, sărăcie și mizerie. Greva lor, ce continuă în ciuda teroarei, este cel mai însemnat eveniment din spatele frontului monarho-fascist din ultimul timp, eveniment ce împreună cu opege atenția atât opiniei publice din Grecia cât și celei mondiale. Este o dovadă că singurul motiv al tragediei din Grecia, al haosului economic și al mizeriei este regimul monarho-fascist anti-popular, regim de teroare impus prin forță de către cotropitorii americano-englezi, ațățători la un nou război.

Lupta poporului grec împotriva agresiunii imperialiste

(Urmare din pag. 2-a)

vitătea noastră în această direcție și să facem o cotitură hotărâtă în munca noastră în rândurile populației și în toate organizațiile de masă dela orașe. Plecând dela problemele cele mai simple, noi trebuie să antrenăm mase din ce în ce mai largi și păturile mijlocii în lupta pentru pâine, salarii, împotriva scumpetei și a impozitelor. Intensificând neconținut această luptă de masă și îmbinând-o cu lupta armată la orașe și în spatele dușmanului, în toate sectoarele vulnerabile, noi trebuie să lărgim acest front de luptă astfel ca să devină un al treilea front de război, un factor hotărâtor al victoriei noastre.

Fără îndoială, munca noastră în Grecia ocupată întâmpină mari greutăți. Monarho-fasciștii au transformat orașele în adevărate lagăre de concentrare. Luptătorii pentru libertate și democrație deținuți în închisori

sunt supuși unor torturi sălbatece. Poliția anunță în fiecare zi noi „sinucideri“ de comuniști în celulele închisorilor, dar aceste victime nu reprezintă decât o mică parte din acei care sunt exterminați pe ascuns în beciurile poliției care lucrează după directivele englezului Wickham. Se înmulțesc execuțiile în urma verdictelor tribunalelor militare.

În Grecia se ciocnesc două lumi: lumea colaboraționiștilor, a criminalilor de război din timpul primei ocupații și a quislingilor din cea de a doua, de o parte și lumea rezistenței naționale, de cealaltă parte. În Grecia se desfășoară lupta oligarhiei plutocratice a celor de teapa lui Canellopulos și Bodosakis — care se îmbogățesc prin exploatarea nemiloasă a poporului, prin contrabandă, jaf și delapidări — împotriva poporului muncitor dela orașe și sate.

Și oricât de grele ar fi condițiile luptei, masele populare se conving din ce în ce mai mult că singura cale de salvare a libertății și independenței Greciei și poporului său este calea rezistenței armate. Și această convingere este chezașia victoriei.

SCOPUL PRIMEI FAZE A OPERAȚIUNILOR ARMATEI DEMOCRATE IN REGIUNEA GRAMMOS-SMOLICA-VOIO A FOST REALIZAT

**Pierderile suferite de inamic până în seara de 6 Aprilie, sunt:
928 morți, 2186 răniți și 793 prizonieri**

— Unitățile Armatei Democratice au trecut dela 6 Aprilie, la cea de a doua fază —

In Thesalia, Rumeli și Peloponez, unitățile Armatei Democratice au luat din nou inițiativa unor operațiuni mai largi

POSTUL DE RADIO GRECIA LIBERA A TRANSMIS COMUNICATUL DIN 7 APRILIE 1949 AL COMANDAMENTULUI GENERAL AL ARMATEI DEMOCRATE, ÎN LEGATURA CU DESFAȘURAREA OPERAȚIUNILOR UNITĂȚILOR ARMATEI DEMOCRATE IN REGIUNEA GRAMMOS — SMOLICA — VOIO.

ARMATA DEMOCRATA A GRECIEI COMANDAMENTUL GENERAL C O M U N I C A T (7 APRILIE 1949)

1) In prima fază a acțiunilor ofensive, unitățile noastre au reușit să ocupe și să mențină puncte strategice de bază, să încercuiască, să facă prizonieri și să decimeze brigada 75-a și cea mai mare parte a brigăzii 74-a monarho-fascistă.

2) Au obligat Marele Stat Major monarho-fascist să-și regrupeze forțele și să concentreze în regiunea în care se desfășoară operațiunile, cea mai mare parte a forțelor sale disponibile.

A transportat la locul operațiunilor, angajând lupte, brigada 76-a din regiunea Arta, brigada 45-a din regiunea Metsovo și brigada 77-a din regiunea Pentalofo. A mișcat brigada 73-a monarho-fascistă din regiunea Nevropolis-Karditsa, în regiunea Metsovo; Brigada 22-a din regiunea Florina spre regiunea Cozani și brigada 37-a monarho-fascistă din regiunea Castoria spre regiunea Pentalofo. Din centrele de instrucție sunt transportate grabnic întăriri către frontul Grammos, pentru a completa golurile făcute în urma pierderilor suferite.

Pe frontul Grammos a fost concentrată aproape întreaga forță a aviației dușmane. Astfel, scopul fazei întâia a operațiunilor a fost realizat, iar forțele Armatei Democratice, atât în Thesalia, Rumeli cât și în Peloponez au luat astăzi din nou inițiativa de a întreprinde acțiuni mai largi.

3) Dela 6 Aprilie 1948, aplicând planul Comandamentului General al Armatei Democratice a Greciei, unitățile noastre au trecut la cea de a doua fază a operațiunilor, care este aceea de descompunere a forțelor inamicului. Unitățile noastre realizează cu succes și această misiune.

La 6 Aprilie, în sectorul Conitsa, inamicul a reluat atacurile sale împotriva Pigos-Stratsiani, fiind întărit cu două batalioane, și având sprijin de artilerie și aviație. Lupta a continuat până noaptea târziu. Toate atacurile inamicului au fost respinse.

Pierderile totale ale inamicului de până în seara zilei de 6 Aprilie și din toate sectoarele de luptă sunt:

928 morți

2.186 răniți, și

793 prizonieri.

Au fost doborâte 9 avioane, dintre cari 2 bombardiere tip „Dakota”, au căzut în liniile noastre. Deasemeni unitățile noastre au capturat mult material de război și alimente.

Luptele continuă cu intensitate.

Dat la sediul de conducere al Comandamentului General.

7 Aprilie 1949.

COMANDAMENTUL GENERAL AL ARMATEI DEMOCRATE A GRECIEI